

JEMIELI (2) *ai*

N pl subst jemiel(e) (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „jemiola”:

Wyrażenie: bot. »jemiele jagody« = corimbus BartBydg; mespilum Murm (2): Mespilium. ein Mespel Yemyele yągody. Murm 110; BartBydg 36b.

Cf JEMIELNY, JEMIOŁOWY

JW